

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év november hó 13. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2011. év szeptember hó 19. napján kelt 18.B.1110/2010/41. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést életfogytig tartó fegyházbüntetésre súlyosítja. A vádlott a kiszabott fegyházbüntetésből legkorábban 30 év elteltével bocsátható feltételes szabadságra.

Az őrizetben és az előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott fegyházbüntetésbe rendeli beszámítani.

A Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.1166/2010. számú bűnjeljegyzékben helyesen 2. szám alatt kezelt kés elkobzását rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Avádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárásban felmerült 12.630,- (tizenkettőezer-hatszázharminc) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2011. szeptember hó 19. napján kelt 18.B.1110/2010/41. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében /Btk.166.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés h) pont/, ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 20 év fegyházbüntetésre és a közügyektől 10 év eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes letartóztatásban töltött idő kiszabott büntetésbe történő beszámítása felől. A vádlott ellen súlyos testi sértés büntette /Btk.170.§ (1) és (2) bekezdése/ miatt folyó büntetőeljárást megszüntette. Az elsőfokú bíróság ítéletében rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelkekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a tárgyaláson, a vádlott terhére fellebbezést jelentett be, súlyos testi sértés büntette tekintetében a bűnösség kimondása és a büntetés súlyosítása érdekében.

A vádlott és védője enyhítés céljából élt perorvoslattal.

A vádlott fellebbezését utóbb írásban indokolta, ennek lényege szerint indítványozta az ellene emelt vádak alóli felmentését, illetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és egyidejűleg az előzetes letartóztatása megszüntetését. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság rendelje el a kihallgatott tanúk poligráfos, és elmeszakértői vizsgálatát, továbbá kérte a helyszín közelében üzemelő gyógyszerár vezetőjének tanúkénti kihallgatását is.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.733/2010/17. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartása mellett túlnyomó részt megalapozott tényállást állapított meg, amely azonban az iratok tartalma alapján kiegészítésre, pontosításra szorul. A részleges megalapozatlanság az iratok tartalma alapján a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető. Erre figyelemmel a történeti tényállás három ponton történő kiegészítésére és pontosítására tett indítványt. Az ügyészi álláspont szerint a Fővárosi Törvényszék részletesen számot adott a vádlotti védekezés elvetését eredményező mérlegelő tevékenységéről. A megállapított tényállás alapján a bűnösségre vont következtetés okszerű, azonban tévedett az elsőfokú bíróság, amikor sértett¹. sérelmére elkövetett súlyos testi sértés büntetéseben a büntetőeljárást megszüntette, mert e bűncselekmény a büntetőjogi felelősségre vonás szempontjából a minősített emberölés mellett nem súlytalan. A büntetés kiszabásakor is tévedett az elsőfokú bíróság, mert nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a vádlottal szemben kizárólag csak súlyosító körülmény állapítható meg, amelyek száma igen nagy, és nyomatéka is jelentős. Az ittas állapotban gátlástalan elkövetést tanúsító vádlott esetében, aki korábban már ugyanilyen bűncselekmények miatt jogerősen büntetve volt, és igen hosszú tartamú szabadságvesztés büntetéséből történt szabadulását követően nem sokkal követte el a jelen ügy tárgyát képező bűncselekményeket, kizárólag a határozatlan idejű fegyházbüntetés alkalmas arra, hogy a büntetés a célját elérje.

A nyilvános ülésen az ügyész az átiratban foglaltakat változatlan formában fenntartotta, kiemelte, hogy a vádlott betegségei nem minősülnek olyannak, amelyek az enyhítésre okot adnának.

A védő a nyilvános ülésen úgy nyilatkozott, hogy az 52 éves vádlottal szemben a határozott tartamú szabadságvesztés kiszabása is elegendő ahhoz, hogy később visszailleszkedjen a társadalomban.

A vádlott a nyilvános ülésen tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállást valótlanak minősítette.

Az ügyész büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezése alapos, míg a védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ügyészi és a védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bíróság eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Helyesen járt el, amikor a vádirat benyújtását követően 6. alszámú végzésében a Be. 270.§ (1) bekezdése alapján megállapította, hogy a vád tárgyává tett élet elleni bűncselekmény - az előzményi elítélésre figyelemmel - a vádirati minősítéstől eltérően a Btk. 166.§ (2) bekezdés h) pontja szerint minősülhet.

A Fővárosi Bíróság a bizonyítási eljárás lefolytatása során törvényesen járt el, amikor észelve, hogy a nyomozás során a sértett halála okának és körülményeinek feltárásában a Be.101.§ (2) bekezdését megszegve egy szakértő vett részt, a 15. alszámú szakértő kirendelő végzésében ugyanazon szakkérdések megválaszolása érdekében - két szakértőt megbízva - a szakértői bizonyítást lényegében megismételte.

A Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének is teljes egészében eleget tett. A beszerzett bizonyítékokat logikusan értékelte mérlegelte. Helyes mérlegeléssel vetette el a vádlott más bizonyítékokkal kétséget kizáróan megcáfolt védekezését.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy a vádlott védekezése önellentmondásos, és más hitelt érdemlő bizonyítékok révén megcáfolást nyert. Az elsőfokú bíróság a vádlott indítványára a tanút tanúként hallgatta ki, azonban a tárgyaláson fény derült arra, hogy a tanú a vádbeli eseményekről semmit nem tud, csupán a vádlott kérésére tett - valóságnak nem megfelelő - tanúvallomást.

A vádlott a tárgyaláson azt állította, hogy a konfliktus helyzetet kiváltó hús sütésre nem került sor (14. tjkv. 3. oldal).

Ugyanakkor a helyszíni fotók egyértelműen bizonyítják - a tanúvallomások mellett - a hús sütés tényét.

A legjelentősebb bizonyító erővel rendelkező bizonyíték az ügyben dr. Molnár Miklós igazságügyi orvosszakértő és szakértő társa által a bírói szakban előterjesztett szakvélemény (23. alszámú irat). Ezen objektív szakértői állásfoglalás kategorikusan kizárja a vádlotti védekezést. A szakvélemény szerint a sértett ért sérülések anatómiai elhelyezkedése folytán kizárt, hogy a sértett sérülései úgy keletkeztek volna, ahogy azt a vádlott a nyomozás során illetve a tárgyaláson előadta. E tényszerű szakértői megállapítást mindenben alátámasztja tanú1., tanú1. és tanú2. vallomása.

A vádlott - a tanúk nyilatkozataival szemben - azt is állította, hogy a vádbeli cselekménykor a lába el volt törve, ezért a sértettet nem rugdoshatta. Ezzel szemben iratszerűen állapította, meg az elsőfokú bíróság a nyomozati irat 365. oldalán elfekvő befogadásról készült orvosi vélemény alapján (elsőfokú ítélet 6. oldalán), hogy a terheltnek a cselekmény elkövetésekor a lába nem volt eltörve.

A fentiekre is figyelemmel a vádlott bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványai alaptalanok. A rendelkezésre álló orvosszakértői véleménnyel teljes mértékben egybevágó következetes valló sértett¹. és tanú¹. poligráfos vizsgálata szükségtelen.

A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi azt is, hogy a tanú hazugságvizsgálóval történő szavahihetőségének vizsgálata csak a nyomozati szakban indokolt, a másodfokú bírósági eljárásban, amikor már minden releváns tény ismert a tanúk előtt eredménye vizsgálatától nem várható. A rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján a tényállás tisztázásához más tanú kihallgatása - így a helyszín közelében üzemelő gyógyszerár vezetőjének idézése - is szükségtelen.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részt megalapozott, az alábbi kiegészítésekkel, pontosításokkal irányadó volt a felülbírálat során.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be.352. § (1) bekezdés a) pontja szerint az iratok tartalma alapján az alábbiakkal egészíti ki, illetve pontosítja.

- A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2010. május hó 10. napján jogerős 5.B.560/2009/24. számú ítéletének alapjául szolgáló bűncselekményt a vádlott 2009. február hó 15. napján követte el.
- A bűncselekmény eszközéül használt és a sértett vérével szennyeződött kést, valamint a fadarabokat az eljárás során lefoglalták.
- A sértett bal kezének hüvelykujján mind a feszítő felszínén, mind a tenyéri oldalán keletkezett folytonosság megszakadás, amelyet éllel bíró eszközzel, kis - közepes erőbehatással metszéses mechanizmussal okoztak, ezek védekezési sérülések voltak.
- A szúrásokat követően a sértett a hely - és helyzetváltoztató képességét átmenetileg percekre megtarthatta, a vérvesztés mértékétől függően testi erejét fokozatosan, majd eszméletét is elveszítette.
- A sértett halálát közvetlenül megelőzően 2,99 gramm/liter ezrelékes közepes fokú alkoholos befolyásoltság alatt állt.
- A sértett halála 3 rb. mellüregbe hatoló szúrt sérülés által előidézett belső vérzés, heveny légzési és keringési elégtelenség által következett be.
- A mindkét tüdő állományát ért szúrás külön-külön közvetlenül életveszélyes állapotot eredményezett.
- A baloldali mellkas félben a bal tüdő sértéséből 1300 ml. térfogatú vérgyülem alakult ki a halál bekövetkezésének időpontjáig.

A fenti kiegészítésekkel és pontosításokkal teljes körűen megalapozottá vált ítéleti tényállás a másodfokú eljárásban eredményesen nem támadható, így a vádlott ez irányú fellebbezése - a Be. 351.§ (1) és 352. § (3) bekezdésében foglalt felülmérlegelés tilalmára is figyelemmel - eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés. Törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság sértett². sérelmére elkövetett vádlotti cselekményt a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés h) pontja szerint minősülő különös visszaesőként elkövetett emberölés büntettének. Helyesen utalt a Fővárosi Bíróság azon tárgyi tényezőkre, amelyből megalapozottan vonható le következtetés a vádlott ölési szándékára.

A Fővárosi Ítéltábla e körben a jogi indokolást azzal egészíti ki, hogy a vádlott az ölési cselekményt a Btk. 13.§ I. fordulata szerinti egyenes szándékkal valósította meg.

További kiegészítésre szorul az elsőfokú ítélet jogi indokolása az alkalmazott jogszabályok megjelölése tekintetében. A vádlott a különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntette miatt vele szemben kiszabott 15 év fegyházbüntetésből 2007. szeptember hó 11. napján a szabadságvesztését kitöltve szabadult.

Az elsőfokú ítélettel elbírált élet elleni bűncselekményét 2009. november hó 9. napján követte el, ezért a Btk. 137.§ 15. pontja alapján különös visszaesőnek tekintendő, ezért minősül e cselekménye a Btk. 166.§ (2) bekezdés h) pontja szerint.

Törvényesen rendelkezett a Fővárosi Bíróság a Be. 332. § (2) bekezdése alapján a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntette miatt folyó büntetőeljárás megszüntetéséről. A vád tárgyává tett kiemelkedő tárgyi súlyú minősített emberölés mellett a felelősségre vonás, továbbá a büntetés kiszabása szempontjából nincs jelentősége az ölési cselekménnyel lényegében egy időben, egy cselekménysor keretében megvalósított 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett hasonló jogi tárgyat sértő bűncselekménynek.

A Fővárosi Bíróság a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító körülményeket túlnyomó részt felsorolta, azonban e tényezőknek nem tulajdonított megfelelő nyomatékot, és ezért a vádlottal szemben eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki.

A vádlott esetében a különös visszaesés, az élet elleni cselekmény minősítésénél figyelembe vett minősítő körülmény így ez - a kétszeres értékelés tilalma alapján - súlyosítóként nem vehető figyelembe. Ugyanakkor a vádlott a Btk. 137.§ 16. pontja alapján többszörös visszaeső, amely súlyosító tényező. További súlyosító körülmény, hogy a vádlott a fentieket meghaladóan is büntetett előéletű, illetve a bűncselekményt a vele szemben garázdaság büntette miatt folyamatban lévő büntetőeljárás alatt követte el.

A vádlott hosszú tartamú - minősített ölési cselekmény miatt kiszabott - fegyházbüntetéséből történt szabadulását követően alig több mint két évvel újabb, a korábbi cselekményéhez hasonló történeti tényállású élet elleni bűncselekményt követett el, amelynek elkövetési módja közelít a Btk. 166.§ (2) bekezdés d) pont szerint minősülő különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetétéhez.

Mindezekre figyelemmel a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok a Btk. 83. §-ában meghatározott büntetési kiszabási elvekre is figyelemmel kizárólag a Btk. 47/A. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott életfogytig tartó - a Btk. 42.§ (1) bekezdése szerinti - fegyházbüntetés kiszabásával érhetőek el.

A Fővárosi Bíróság az ítélet indokolásában tévesen az elbíráláskor hatályos törvényi rendelkezéseket hívta fel a közügyektől eltiltás esetében, holott a Btk. 2.§-ának helyes értelmezésével a cselekmény elkövetésekor hatályos törvényt alkalmazta.

A vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás jogszabályi megjelölése helyesen: a Btk. 53. és 55. §-a.

A Fővárosi Bíróság az elsőfokú ítélet rendelkező részében az előzetes letartóztatásban töltött időt a büntetési nem, és a végrehajtási fokozat megjelölése nélkül a „büntetésbe rendelte beszámítani”. A Fővárosi Ítéltábla a Btk.99.§ (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság rendelkezését pontosította.

A Fővárosi Bíróság - nyilvánvaló elírás folytán - a bűnjel-jegyzékben 4. szám alatt kezelt kést kobozta el, azonban e bűnjel tétele száma helyesen: 2.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helyben hagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ügydöntő határozat kihirdetéséig előzetes letartóztatásban töltött idő kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

A bűnügyi költségre vonatkozó másodfokú bírósági rendelkezés a Be.338.§ (1) bekezdésén továbbá a Be. 381.§ (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2012. év november hó 13. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Ujvári Ákos sk.
előadó bíró

Dr. Németh Nándor sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.1110/2010/41. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.135/2012/15. számú ítéletében írt változtatásokkal 2012. év november hó 13. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2012. november hó 13.

. Lassó Gábor

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző